

Prinsesje veel – te – lui

Toneelspel voor De Jeugd

Door Frans Busschots

Prinsesje veel – te – lui

Personen: 2 dames, 5 heren :

Koning Dageraad

Prinses Annabel

Professor Weetalles

Sergeant Dingens

Lachmaar, de hofnar

Prins Johan van Bergenland

Esmeralda, 't kruidenvrouwtje

Scène 1

Decor: De tuin van het kasteel van de koning. Achter zicht van kasteel, bomen. Links en rechts vooraan één bank, achter ook een bank. De hofnar Lachmaar komt van 't paleis. Hij voelt zich ongelukkig.

Lachmaar Nu is de maar méér dan vol! Wat denkt dat kleine krenge wel ! Ik ben de hofnar; De clown, die anderen moet doen lachen. Akkoord, maar, dit gaat te ver. Dit is geen prinses; dit is een feeke. Een kind van de berggeesten. Wel heb je van je leven ! (gaat op linker bank zitten) Mijn goede oude vader dat was een wijze man. Had ik zijn verstandige raadgevingen opgevolgd, dan was ik nu zó ongelukkig niet. Hofnar is het moeilijkste beroep dat er bestaat, beweerde hij. Vriendelijke mensen doen lachen dat valt best mee; maar wat doe je met mensen – ja mensen – die te lui zijn om te lachen? (staat recht) En dat kleine murmel is amper 16 jaar! “Lachmaar”, zegde de koning deze morgen. Lachmaar, dat is mijn naam, moet je weten. “Ik heb deze nacht uren aan jou gedacht. Jaren al ben je in mijn dienst en ik moet bekennen dat je soms nuttig bent geweest. Soms. Meestal niet. Maar nu twijfel ik er ernstig aan dat ik je nog kan gebruiken. Wat heb ik aan een hofnar die zelf het lachen verleerd heeft? De kleine prinses heeft de laatste jaren nooit meer gelachen. Jouw dwaze grimassen maken haar bang. Ik zal nog één nacht nadenken en geef je nog één dag om de prinses te laten lachen. Je kunt gaan hofnar.” (gaat terug zitten)

Professor Weetalles: een oude verstrooide professor met lange baard en bril komt op van links. Hij heeft steeds onder de linkerarm een dik boek, dat de titel “wijsheid” draagt. Hij kijkt rond, valt bijna over de gestrekte benen van Lachmaar, bekijkt Lachmaar van nabij, onderzoekend.

Weetalles Ben jij Lachmaar, de hofnar niet?

Lachmaar Natuurlijk, wat een domme vraag!

Weetalles weet je, ik zie niet meer zo best. Men zegt dat ik oud begin te worden.

Lachmaar Ik denk dat ik ook oud ben. En was ik maar zo oud als jij!

Weetalles Ho ! Een hofnar die ongelukkig is. Bedroefd, oud wil zijn. Scheelt er iets misschien?

Lachmaar Ach ! Scheelt er iets? (staat recht) Ja, er scheelt iets! Heel véél zelfs. De koning wil mij ontslaan. Na al die jaren.

Weetalles Dan heb je zeker iets fout gedaan. (slaat boek open) Kijk hier staat het al: iets fout gedaan: bekennen, spijt betonen, beloven van het nooit meer te doen. (slaat boek toe)

Lachmaar Ik heb niets fout gedaan. (kwaad)

Weetalles Ho! Vriend, hou je rustig! (gaan zitten)

Lachmaar Weet je dan niet wat het betekent : ontslagen te worden als hofnar?

Weetalles Maar wat is er dan gebeurd? Ik kom niet meer zoveel op het paleis de laatste jaren, en weet niet meer wat er allemaal gebeurt.

Lachmaar Er gebeurt helemaal niets meer. Ik zou haar de nek willen omwringen; dat duivels kind.

Weetalles (staat recht, bladert in zijn boek en leest) Kwaad zijn: ogen sluiten, tong heel ver uitsteken en aan mooie gele bloemen denken. (slaat boek toe, gaat terug zitten)

Lachmaar Jij met je boek!

Weetalles Het boek der Wijsheid! Wijsheid!

Lachmaar Laat me gerust met je wijsheid!

Weetalles (staat recht) Zoals je verkiest, vriend. Ik wilde je alleen maar helpen.

Lachmaar Helpen, helpen, met wat?

Weetalles Dat moet jij weten!

Lachmaar Kun jij me echt helpen?

Weetalles Ja, ik kan je echt helpen, maar met mensen die kwaad zijn gaat dat niet.

Lachmaar Goed, zeg maar wat ik moet doen; maar je houdt me toch niet voor de gek, hé?

Weetalles Ogen sluiten, tong héél ver uitsteken en aan mooie gele bloemen denken.

Lachmaar Moet dat echt?

Weetalles Natuurlijk!

Lachmaar (Doet wat Weetalles vraagt, aarzelend)

Weetalles Tong verder uitsteken. (staat recht, bekijkt Lachmaar van nabij) Wat heb jij een lange tong, zeg!

Lachmaar (Doet ogen open) Je houdt me voor de gek!

Weetalles (Heel ernstig) Nee vriend, professor Weetalles is heel ernstig. Heb je aan mooie gele bloempjes gedacht?

Lachmaar Neen!

Weetalles Waarom doe je dan je ogen open?

Lachmaar (Doet alles opnieuw en opent ogen na een tijdje)

Weetalles En nu gele bloemen gezien?

Lachmaar Ja!

Weetalles Veel?

Lachmaar Ja.

Weetalles Dat is goed. Ga nu zitten en vertel. (gaan beiden zitten)

Lachmaar (Begint te wenen)

Weetalles Dat is goed vriend! Wenen brengt geluk.

Lachmaar Ja?

Weetalles Natuurlijk. Mensen die niet kunnen wenen, kunnen niet lachen. En lachen is plezant ! Ik doe het soms zelf drie keer per dag!

Lachmaar Omdat ik de prinses niet kon doen lachen, wil de koning mij ontslaan. En ik weet waarom de prinses niet lacht. Ze is te lui om te lachen. Ze is ook te lui om iets te doen. En ik krijg de schuld om alles.

Weetalles (Slaat boek open en leest) Veel te lui . . . meer lui dan normaal. Gebrek aan belangstelling om maar gewoon lui te zijn.

Lachmaar Is dat alles wat er in dat boek staat?

Weetalles Neen, kijk : hier heb ik het vervolg. Gewoon lui : gebrek aan initiatief. Kan ziekte zijn of worden. Indien het een ziekte is dan is ze meestal erfelijk. Kinderen krijgen dat van de ouders en zo gaat dat door. Iemand die een luiziekte heeft en erg ziek is kan het na jaren zo erg te pakken hebben dat ook anderen besmet worden. Bij de konijnen is de luiziekte héél erg.

Lachmaar En bij de mensen?

Weetalles Ook, maar anders.

Lachmaar Hoe dan wel?

Weetalles (Slaat boek open en leest verder) Steeds meer trager wordende bewegingen van handen en voeten. Oren die altijd maar langer en langer worden zijn de belangrijkste kenmerken van de luiziekte. Ook het hoofd dat voorover hangt en bijna op de rechterschouder rust is typisch voor deze kwaal.

Lachmaar Bu . . . wat vervelend. En kan iedereen die ziekte krijgen?

Weetalles Ja, maar niet iedereen krijgt het even erg te verduren. Sommigen worden maar een klein beetje ziek.

Lachmaar Dan kan ik ook die luiziekte krijgen?

Weetalles Natuurlijk, natuurlijk. Maar, nu moet ik verder. (staat recht)

Lachmaar Blijf nog even professor.

Weetalles Ho! Ik moet verder. Mijn collega Weetveel zal ongeduldig op mij zitten te wachten.

Lachmaar Nog één vraagje, professor, één vraagje maar!

Weetalles Ja?

Lachmaar Kan het zijn dat ik óók al een klein beetje de luiziekte heb? En kan ik daarom de prinses niet meer doen lachen . . . omdat ik al te lui ben?

Weetalles Laat eens kijken. (onderzoekt Lachmaar) Neen, jij bent nog prima in orde.

Lachmaar En hoe kan men van die luiziekte genezen?

Weetalles Dat is de tweede vraag. En héél moeilijk te beantwoorden. Dag Lachmaar. Denk eraan: Ogen sluiten, tong héél ver uitsteken en aan mooie gele bloempjes denken. (Weetalles af)

Lachmaar (Staat recht, loopt ongelukkig rond) Ogen toedoen, tong uitsteken en gele bloempjes, wat heb ik daaraan als ik morgen word ontslagen? (gaat zitten)

Lachmaar Maar wat moet ik dan gaan doen? Ik ben voor geen enkel ander ambacht geschikt. En voor soldaat ben ik véél te oud!

Scène 2

Sergeant Dingens, een grote sterke kerel in volledige uitrusting komt op. (Ziet Lachmaar)

Dingens (Luid) Hé, daar!

Lachmaar (Kijkt op, is gestoord maar blijft zitten)

Dingens Hé, daar! (trekt zwaard en wijst met punt naar knoop aan Lachmaars vest) Als Sergeant Dingens in de buurt komt staat men eerbiedig recht. Ik ben de persoonlijke lijfwacht van de koning, dat weet je toch, nietwaar Lachmaar? (Lachmaar knikt traag) En mijn zwaard is altijd scherp, zeer scherp.

Lachmaar Doe wat je niet laten kunt Sergeant Dingens.

Dingens (Lacht en steekt zwaard weg) Ik wou je alleen maar laten schrikken, Lachmaar. (lacht) Het gaat precies niet zo best de laatste tijd. Kan ik je soms helpen?

Lachmaar Laat me gerust Sergeant Dingens.

Dingens Eens was jij een hofnar, nu een zielig mensje. Wat is er toch met je gebeurd?

Lachmaar Dat weet je even goed als ik, Sergeant Dingens!

Dingens O, ja, is het omdat je ontslagen wordt. Je, dat zal het zijn. Maar dat is ook normaal, beste kerel. Als ik morgen niet meer goed ben als soldaat, dan ga ik misschien bomen omhakken, of huizen helpen bouwen.

Lachmaar Ik ben niet zo sterk als jij, sergeant. En ik ben ook niet meer zo jong.

Dingens Het komt wel in orde. Als je enkele dagen niets meer te eten hebt, dan ben je vlug met weinig tevreden, en eet je alles: wormen, slakken, kikkers, boomschors. Maar als je brood wilt, dan zul je moeten werken. Zweten.

Lachmaar Was ik maar groot en sterk.

Dingens Groot . . . dat is niet nodig. Wie klein is heeft het zelf makkelijker : nergens tegenaan lopen is ook een voordeel! En sterk: dat word je zo. Eten en werken!

Lachmaar Denk je echt dat ik ontslagen word ? Heeft onze koning dan echt geen medelijden met een arme nar?

Dingens Beslist dat jij ontslagen wordt. Maar hoe komt het toch dat jij zulk treurig persoontje bent geworden?

Lachmaar De prinses . . .

Dingens O! ja! Ik dacht dat er soms nog iets anders was.

Lachmaar De prinses is een . . . verwend schepsel.

Dingens Let op je woorden, Lachmaar. Koning noch prinses beledigen. Ik heb gezworen hun met zijn zwaard te verdedigen. Maar . . . (kijkt rond) vertel eens heel stilletjes.

Lachmaar Het is schandalig.

Dingens Wat is schandalig, Lachmaar?

Lachmaar Ik ken onze prinses al vanaf haar geboorte.

Dingens Ik ook. Vertel verder, maar stilletjes praten!

Lachmaar Al vanaf de eerste keer dat ik haar zag vond ik haar geen normaal kindje.

Dingens Het is ook het eerste kleine prinsesje dat je zag, Lachmaar!

Lachmaar Normale kleine kindjes spelen met hun handjes en maken soms lawaai voor tien. Maar, het kleine . . .

Dingens Prinsesje . . .

Lachmaar Lag daar maar altijd lui te liggen. Niet voor niets dat men haar al vlug prinsesje veel – te – lui noemde.

Dingens Zoiets mag je in mijn bijzijn niet zeggen, Lachmaar.

Lachmaar En nu denkt de koning dat ik haar bang gemaakt heb toen ze nog heel klein was, met lelijke grimassen. (staat recht, maakt guitige gezichten)

Dingens (Lacht) Ik vind jou grimassen grappig, Lachmaar. Echt grappig.

Lachmaar Denk je, sergeant Dingens.

Dingens En je zult me nog eens moeten bedanken, want ik heb iets goeds voor je gedaan.

Lachmaar Wat dan wel?

Dingens Dat je ontslagen wordt dat heb je aan mij te danken!

Lachmaar Wat? Heb jij tegen de koning . . . Was ik maar groot en sterk, Ik zou je . . .

Dingens Stop! Zeg niets waar je later spijt van zult hebben.

Lachmaar Sergeant Dingens, ik heb je altijd een bullebak, een verwaande kerel gevonden, maar nu!

Dingens Het is omdat ik je mag, kleine nar, dat ik de koning gevraagd heb van je te ontslaan.

Lachmaar Dat versta ik niet! Wat moet ik nu gaan doen?

Dingens Luister eens, lieve man. De koning geeft jou de schuld voor alles. En ik weet dat je er niets mee te maken hebt. Volgens mij is de kleine prinses te lui, veel te lui. Volgens professor Weetalles kan het zelfs een soort ziekte zijn. De luiziekte. Goed gevonden, hé, die naam?

Lachmaar Daar ben ik veel mee geholpen! Dat moet ik toegeven!

Dingens Troost je, man. Zodra je bent ontslagen zal de koning beseffen dat jij onschuldig bent en je terug vragen. Dan krijg jij nieuwe kleding, een betere slaappleaats en lekkerder eten.

Lachmaar En vanaf morgen kan ik gaan slakken eten met boomschors als nagerecht.

De koning komt op, blijft staan. Ziet sergeant Dingens.

Koning Sergeant Dingens! Sergeant Dingens, kom hier!

Dingens Ik kom, majesteit.

Koning Kom vlug als ik roep, sergeant Dingens. Vlug, of ik word kwaad.

Dingens Ik vlieg al, majesteit.

Koning Loop vlug, dat is veiliger.

Dingens loopt naar de koning, Lachmaar gaat zitten, kijkt naar de zaal

Dingens Tot uw dienst, majesteit. (gaat in houding staan)

Koning Waar was je al die tijd, sergeant Dingens?

Dingens Hier in de tuin, majesteit. Ik hoorde een verdacht gerucht en ben er zachtjes naartoe geslopen.

Koning En?

Dingens Ik heb niets gevonden, of toch wel.

Koning Wat is het nu? spreek duidelijk sergeant!

Dingens Ik heb niets gevonden.

Koning Hm. En waarom ben je niet aanstonds naar je post terug gekomen? Wij betalen niet om in de tuin te wandelen.

Dingens Ik bied u mijn verontschuldigingen aan, majesteit.

Koning Goed voor één keer. En wie is die man daar op de bank?

Dingens Dat is Lachmaar, de hofnar.

Koning Laat hem hier komen, maar vlug!

Dingens naar Lachmaar, gaat voor hem staan

Dingens De koning beveelt je van recht te staan en mee te gaan. (Lachmaar staat recht , volgt Dingens)

Dingens Bevel uitgevoerd, majesteit.

Koning Je lijkt wel bedroefd, Lachmaar!

Lachmaar Ja, majesteit.

Koning Waarom?

Lachmaar Ik . . . Ik voel me niet gelukkig, majesteit.

Koning Denk je dat het je zal lukken om de prinses morgen te laten lachen?

Lachmaar Ik vrees van niet, majesteit.

Koning Wat ben jij toch een eigenaardige hofnar!

Lachmaar Ja, majesteit.

Koning Weet je wat ik doe met een troubadour die het zingen verleert heeft?

Lachmaar Neen, majesteit.

Koning Wegsturen. En zodra hij terug een echt troubadour is, mag hij terugkomen. Begrijp je nu wat ik met een hofnar moet doen, die niet meer lachen kan?

Weetalles komt op, met zijn boek onder de arm. Gaat voor de koning staan en groet.

Weetalles Majesteit.

Koning Ja, wat nieuws, professor Weetalles?

Weetalles Majesteit, mijn collega Weetveel en ik hebben diep nagedacht en een antwoord gevonden op vraag nummer 2.

Koning En vraag nummer 1?

Weetalles Dat kan nog wel een tijdje duren.

Koning Ik dacht dat uw naam professor Weetalles was?

Weetalles Juist, majesteit. Maar de gestelde vragen zijn ook heel moeilijk. Zoals trouwens altijd als uwe majesteit aan mij vragen stelt.

Koning Juist. Goed. Vraag nummer twee dan.

Weetalles (Kijkt naar Lachmaar en sergeant Dingens) Het antwoord is nogal delicaat moet u weten.

Koning Sergeant: neem de nar mee. Ik zal je wel verwittigen als ik je nodig heb.

Dingens Tot uw dienst , majesteit.

Dingens en Lachmaar af.

Koning (Tot Weetalles) Vooruit, Weetalles!

Weetalles (Opent boek en leest) Nar die niet meer lachen kan: moet terug leren lachen.

Koning Dat is kinderachtig, Weetalles. Kinderachtig. Wie moe is moet rusten, wie honger heeft moet eten . . .

Weetalles (Verontwaardigd) Majesteit. (slaat boek toe, maakt buiging en wil weggaan)

Koning (Lacht) Kom, professor! Je kunt wel tegen een grapje zeker?

Weetalles Neem me niet kwalijk, majesteit. Maar alles wat in mijn boek "wijsheid" staat is het resultaat van jaren opzoekingswerk.

Koning Goed, ga verder!

Weetalles Zoals ik al zegde: de nar moet terug leren lachen. Blijft de vraag : waarom kan hij niet meer lachen?

Koning Ook een goede vraag, Weetalles. Vroeger was hij een goede nar. Vrolijk, gediensig en daarbij : lenig als een kat. Als ik gewoon maar naar hem keek moest ik al lachen. En dat is plezant nietwaar, Weetalles? Lach jij ook zo graag?

Weetalles Zeker, majesteit , zeker. Maar als ik ernstig moet nadenken, dan kan dat niet. En ik moet veel nadenken, diep nadenken.

Koning Maak het kort, Weetalles.

Weetalles We moeten de reden vinden waarom de nar niet meer vrolijk kan zijn.

Koning Goed. Verder?

Weetalles Eens we die reden gevonden hebben, kunnen we aan de oplossing werken. Ondertussen moet hij ontslagen worden als hofnar.

Koning Dat is reeds vroeger beslist. Ik zal hem straks terug zijn vrijheid schenken. En wanneer hij terug kan lachen, mag hij terugkomen.

Weetalles Dat is heel vriendelijk van u, majesteit. Ondertussen moeten we voor hem een beroep helpen kiezen.

Koning Daar heb ik niet mee te maken. Ik ben de koning en mijn onderdanen moeten zelf weten welk hun talenten en mogelijkheden zijn.

Weetalles Juist, majesteit! Maar u wilt toch dat uw onderdanen gelukkig zijn? En Lachmaar was gelukkig wanneer hij vroeger als jonge nar in uw dienst trad. U bent een goede koning en ik dacht . . .

Koning Goed, Weetalles. Wat is uw plan?

Weetalles Misschien kan hij een goed soldaat zijn.

Koning Uitgesloten! Soldaten moeten groot en sterk zijn.

Weetalles Waarom, majesteit?

Koning Een soldaat moet kunnen vechten, om ons land te verdedigen.

Weetalles Maar er wordt toch niet meer gevochten de laatste jaren. Uw wijs beleid heeft overal vrede gebracht.

Koning Juist. Wat niet wegneemt dat een soldaat sterk moet zijn; al was het maar om alleen mij te beschermen tegen wilde dieren.

Weetalles En om bomen te hakken?

Koning Misschien.

Koning (Luiders) sergeant Dingens.

Dingens (Komt op, groet) Ja, majesteit.

Koning Haal een groot bijl.

Dingens (Verwonderd) Ja, majesteit.

Koning Snel! En breng Lachmaar mee.

Dingens af. De koning naar de bank links vooraan, gaat zitten; nodigt professor te gaan

Zitten, professor gaat zitten. Dingens op met grote bijl, gevolgd door verbaasde Lachmaar.

Koning Lachmaar, kom hier staan. (Lachmaar denkt dat het bijl voor hem bestemd is)

Lachmaar Genade, majesteit. Ik kan er heus niets aan doen. De prinses . . .

Koning (Lacht) Sergeant, geef de bijl aan de nar en haal een klein boompje.

Dingens geeft de bijl aan Lachmaar, die het aanneemt en het moeilijk kan vasthouden.

Dingens gaat af en komt terug met een stuk boomstronk.

Koning Dat ging vlug sergeant, leg maar neer. (tot Lachmaar) Neem de bijl en hak er op los.

Lachmaar doet meerdere pogingen, maar het lukt hem niet de bijl te hanteren. De koning

lacht, maar ook Dingens lacht.

Koning Sergeant, toon aan de nar hoe het wel moet. (Dingens demonstreert glunderend, maar nadien lukt het Lachmaar nog niet. Lachmaar voelt zich ongelukkig. De koning doet teken dat alles weg mag) Zo, Lachmaar, op verzoek van professor Weetalles hebben we onderzocht wat je na je ontslag als koninklijke nar, zou kunne doen. Na deze mislukte proef blijft er niet veel meer over.

Lachmaar Majesteit, indien u me toestaat. U beloofde mij toch van er nog één nacht over na te denken.

Prinses Annabel is opgekomen en gaat zitten op de bank voor het paleis: helemaal achteraan op de scène.

Koning Dat is inderdaad waar, Lachmaar. Ik heb vandaag echter met de professor over het probleem gepraat en meer nagedacht dan ik op een hele week denk. Je geeft toch toe dat je niet meer over de nodige bekwaamheden beschikt om als volwaardige hofnar uw koning te dienen?

Lachmaar Als nar past het me niet de wijsheid van mijn koning in twijfel te trekken.

Koning Goed, Lachmaar. Ik wil je echter nog één kans geven.

Lachmaar Dank u, majesteit.

Koning Misschien kan men een goede danser van je maken. Wat denkt de professor ervan?

Weetalles Goed voorstel. Kan tot bevredigend resultaat leiden.

Koning Lachmaar, kom hier staan. En . . . euh . . . prinses Annabel, kom even hier, wil je?

Annabel (Alles wat ze zegt en doet. Héél traag) Ja, papa. Ik kom zo. (traag naar de koning)

Weetalles (Mompelt) Hoogst eigenaardig. (en bladert in zijn boek, boek terug toe.)

Koning Mooi. Annabel, wil je even dansen met Lachmaar.

Annabel (Misprijzend) Met de nar, papa?

Koning Ja, en zing terwijl het laatste liedje dat Doremi voor u gemaakt heeft.

De prinses neemt de danshouding aan en kijkt misprijzend naar de nar.

Koning Vooruit, Lachmaar! (Lachmaar neemt de hand van de prinses. Ze maken enkele danspasjes op volgen melodietje. Annabel traag maar met kennis. Lachmaar stuntelig.)

Ik ben prin-ses-je An-na-bel , An-na-bel, An-na-bel.

Ik ben heel mooi, dat weet je wel, weet je wel, weet je wel.

Koning Dank u , Annabel. U kunt gaan!

Annabel (Maakt buiging naar de koning en gaat terug naar het paleis. Gaat zitten op het bankje.)

Koning Dat mist alle charme, Lachmaar.

Weetalles Misschien de sergeant Dingens . . .

Koning Goed, ik begrijp. (luider) Sergeant Dingens!

Dingens (Komt op en groet)

Koning Neem de danshouding aan. (tot Lachmaar) Dit is de laatste kans, Lachmaar.

Dingens en Lachmaar nemen de danshouding aan.

Koning Eén, twee, drie (neuriet liedje : ik ben)(Dingens is een goed danser, maar Lachmaar loopt er ongelukkig bij.) Stop. Ik weet voldoende. Je kunt gaan sergeant Dingens.

Dingens af.

Weetalles bladert in zijn boek, boek toe ; denkt na, staat recht.

Weetalles Majesteit, er bestaat nog één mogelijkheid.

Koning Ik luister aandachtig, professor.

Weetalles Het onderzoek betreffende de vlinders vordert zeer traag, omdat we niet voldoende tijd hebben om de vlinders te gaan vangen. Indien Lachmaar . . .

Koning Juist, ik begrijp het al. Wat zeg jij ervan, Lachmaar?

Lachmaar Ik ben altijd tevreden, majesteit.

Koning Goed, dat is dan in orde. (tot professor) Zoals je weet vang ik ook vlinders. Ik hoop maar dat er voldoende blijven voor de koninklijke verzameling? Kom mee, Weetalles. Ik toon je mijn laatste aanwinst. Prachtige exemplaren.

Weetalles Zeer vereerd, majesteit. (staan samen recht, wandelen richting paleis. Weetalles draait zich om, Tot Lachmaar) Kom morgen naar mijn vriend, professor Weetveel.

Lachmaar Dank je, professor. (gaat zitten en weent)

Koning en Weetalles wandelen voorbij het bankje waarop de prinses zit. Weetalles groet de prinses. Koning en Weetalles af.

Scène 3 (twee dagen later)

- Decor: Een open plekje in het bos. Achter rechts: het huisje van Esmeralda, het oude kruidenvrouwtje. Lachmaar komt op, links vooraan, met materiaal om vlinders te vangen. Kijkt naar mogelijke vlinders, gaat ontgoocheld op een boomstronk zitten, legt netje neer.
- Lachmaar (Kijkt bedroefd naar de zaal) En geen vlinders te zien, laat staan er eentje te kunnen vangen ! Gisteren had ik er bijna eentje, een mooie gele, maar hij was veel te vlug, of ik . . . veel te traag. Zelfs voor vlinders te vangen ben ik niet meer goed! En toch geef ik de moed niet op! Vooruit Lachmaar, zet je recht. Kop op, man! (zet zich recht, neemt schepnet terug vast en kijkt rond.) Vlindertje, vlindertje klein , waar ben je? Vlindertje, vlindertje klein , laat je pakken en kom in m'n zakken. Vlindertje (ziet nu het huisje) Vlinderke . . . ,hé! Een huisje in 't bos. Een huisje . . . wie mag daar wonen? Waar heb ik nog zulk huisje gezien? (denkt na, kijkt naar het huisje) En er hangen mooie gordijntjes aan. En wat ruik ik? Precies lekkere soep? Zou ik niet eens gaan kennis maken . . . (Lachmaar stapt naar 't huisje toe. Plots gaat het deurtje echter open. Een oud vrouwtje komt in de deuropening staan.)(geschrokken) Dag vrouwtje . . . ik meende net aan te kloppen. Neem me niet kwalijk . . . Ik hoop dat ik je niet gestoord heb. (Esmeralda gaat naar Lachmaar toe, bekijkt hem glimlachend.)
- Esmeralda Maar . . . ben jij Lachmaar niet? Lachmaar, de nar van de koning.
- Lachmaar knikt.
- Esmeralda Kijk eens naar mij. Ken je mij niet meer? Ik ben Esmeralda, het kruidenvrouwtje.
- Lachmaar Esmeralda . . . Esmeralda, dat is lang geleden. (omhelzing)
- Esmeralda (Maakt zich los uit de omhelzing) Laat me je eens goed bekijken. Lachmaar, de nar van de koning . . . ziet er niet zo schitterend uit. Ben je onlangs ziek geweest?
- Lachmaar (Bedroefd) Neen, niet ziek! (weent)
- Esmeralda (Troost) Die traantjes Lachmaar . . . die zie ik niet graag. Jij had vroeger altijd van die glanzende ogen (bekijkt Lachmaar) Ik was erbij toen jij geboren werd. Ik heb je zien opgroeien. Jij ben de zoon van de Bergloper. Jouw vader was stoer en sterk en ik beloofde hem voor jou te zullen zorgen. Droog die traantjes, Lachmaar. Heb je zorgen? (Lachmaar knikt traag) Ja? Ik, Esmeralda zal je helpen, en straks zullen je ogen weer glanzen.

Lachmaar Dank je , Esmeralda! Maar de koning . . .

Esmeralda Kom, laat ons gaan zitten. (gaan zitten op boomstronkje, niet ver van de woning. Lachmaar legt zijn materiaal neer) De nar van de koning, die vlinder vangt. Vertel Lachmaar.

Lachmaar Ik ben geen nar meer. Twee dagen geleden heeft de koning mij ontslagen.

Esmeralda Zo maar gewoon ontslagen?

Lachmaar Omdat ik de prinses niet kan doen lachen.

Esmeralda En ben je daarom ontslagen?

Lachmaar knikt.

Esmeralda (Lacht) Als dat de echte reden is, dan begrijp ik er niets meer van.

Lachmaar Welke grimassen ik ook trok, dat kreng wilde maar niet lachen. Gelukkig was er professor Weetalles nog.

Esmeralda De koning heeft jouw ontslagen, en professor Weetalles heeft jou tot officiële vlindervanger benoemd.

Lachmaar Ja, zo is het gebeurd.

Esmeralda (Staat recht) Zo, blijf even zitten. Ik kom aanstonds terug. (Esmeralda gaat haar huisje binnen en komt terug buiten met een mandje. Neemt uit het mandje een klein groen plantje en toont dat aan Lachmaar.) Zie je dat kleine plantje? (Lachmaar knikt) Dat is gelukskruid. (geeft plantje aan Lachmaar) het zal je gelukkig maken. Houdt dat plantje bij je.

Lachmaar Dank je, Esmeralda! Wat ruikt het heerlijk!

Esmeralda Geluk is ook iets heerlijks, Lachmaar! Jammer dat slechts weinigen dit weten, en zich dagelijks enkele kleine inspanningen getroosten om steeds gelukkig te zijn. (zet mandje neer, gaat naast Lachmaar zitten)

Lachmaar Ik was nochtans echt gelukkig en heb echt mijn best gedaan.

Esmeralda Ik weet het, Lachmaar. Ik weet het. Maar, de koning moet kiezen tussen zijn verwaande dochter en een eenvoudige hofnar. Al sinds haar geboorte zag je dat ze lui en hoogmoedig zou worden. Maar, dat het zó erg zou worden, dat heb ik niet vermoed.

Weet je wat? Ik zal me met dat prinsesje eens gaan bemoeien. Kruiden zijn wonderbaar! Ruik nog even.

Lachmaar ruikt en lacht naar Esmeralda.

Esmeralda Zie je wel! (lacht ook)

Lachmaar Dit kruid . . .

Esmeralda Gelukskruid . . .

Lachmaar Gelukskruid ruikt heerlijk.

Esmeralda Steek het maar vlug weg, nu.

Lachmaar (Steekt het plantje in zijn broekzak) Hoe kan ik je bedanken, Esmeralda?

Esmeralda (Staat recht, ook Lachmaar) Dit heb je reeds gedaan, Lachmaar! Je traantjes zijn weg en je ogen schitteren.

Lachmaar (Omhelst Esmeralda) Dank je, Esmeralda. (bekijkt Esmeralda) Zeg, jij blijft ook eeuwig jong!

Esmeralda (Lacht) Kruiden jonge man, kruiden.

Lachmaar Ik voel me terug gelukkig nu. Alleen weet ik niet, waarom ik nu opeens terug gelukkig ben: is het dat gelukskruid of jouw gouden hart, Esmeralda. (geeft Esmeralda een klinkende zoen)

Scène 4 (een tijdje later)

Decor: Een open plekje in 't woud. Vooraan in 't midden een bruggetje over een kabbelend beekje. Het beekje loopt van rechts naar links. Rond de middag.

Johan, van achter de scène, neuriet het liedje.

Johan Ik zoek prinsesje veel-te-lui . . . (en komt dan op van rechts. Gekleed als trekker, met rugzak, hoedje met pluim en wandelkleding. Blijft een beetje staan)

Johan Hé! een beekje . . . en een bruggetje. Ik denk dat ik terug in de bewoonde wereld kom. Zou hier iemand zijn? Ik zal eens roepen. (kijkt in de zaal) Hallo! Is hier iemand? (indien geen antwoord uit de zaal, gaat weer naar voor staan) Is hier iemand? (kinderen uit de zaal roepen: ja!)

Johan (Johan roept) Hallo! Willen jullie iets voor mij doen? (antwoord: ja!) Ik zoek het paleis van de koning. Is dat nog ver? Weten jullie dat niet? Hoe komt dat? Hebben jullie de koning nog nooit gezien? (uit de zaal: ja) En hebben jullie de prinses nog nooit gezien? (uit de zaal: ja) En is ze mooi? (uit de zaal: ja, neen!) Men heeft me vertelt dat ze héél mooi is, maar heel lui, is dat waar? (uit de zaal: ja, neen) Weet je: ik kom van heel ver om die prinses te zien. Ik heb er zelfs een liedje over gemaakt. Zal ik het even voor jullie zingen? En zingen jullie mee? (uit de zaal: ja)

Johan (Zingt) Ik zoek prinsesje veel-te-lui . . . (zie bijgevoegde tekst) Vinden jullie dat niet mooi? Zingen we het nog eens samen? (uit de zaal: ja)

Johan (Zingt) Ik zoek prinsesje veel-te-lui . . . Dat klonk mooi. Jullie kunnen zingen, zeg. En weten jullie ook de weg naar het paleis van de koning? (uit de zaal: ja, neen) Langs waar moet ik nu gaan? (wijst naar vooraan links en achter links) Langs daar, of daar? Weet je wat. Ik zal eerst over het bruggetje gaan. Zou het

Johan Sterk genoeg zijn? (uit de zaal: ja, neen) Stil nu! Anders hoor ik niet als het kraakt. (stapt voorzichtig op het bruggetje, dat zacht kraakt)

Johan (Over het bruggetje) Oef! Dat viel nog mee. Over dat bruggetje moest ik in ieder geval. (kijkt omhoog, naar de zon) Als ik de zon mag geloven, dan moet ik nu naar ginds (wijst naar links achter) Kan dat waar zijn, kinderen? (uit de zaal: ja, neen) Weet je wat? Ik zal die weg volgen, (wijst naar links) Verloren lopen kan ik toch niet, want eens ik dit beekje terugvind, vind ik ook dit bruggetje. En dan ben ik er weer en dan zingen we terug dat liedje. Dag kinderen. (gaat weg, en neuriet het liedje. Johan af.)

Scène 5

- Lachmaar (Komt op en achtervolgt een gele vlinder, met netje. Lachmaar gaat af en terug op. Gaat zitten op een boomstronk.)
- Lachmaar Wat jammer: dat was nu een mooi geel vlindertje. Vlindertje, vlindertje klein, waarom wil je toch niet in mijn netje zijn? Ik zou goed voor je zorgen en je hoefde niet meer te denken aan morgen. (kijkt rond) Hé, ik hoor precies iets. Ik zal me even verbergen achter die dikke boom. (de koning komt op in vrijetijdskleding met netje om vlinders te vangen, gevolgd door zijn lijfwacht : sergeant Dingens. De koning en Dingens zijn beiden besmet door de luiziekte: trage bewegingen en lange oren en schuin hangend hoofd.)
- Koning (Blijft staan en de sergeant botst tegen hem aan.) Wat jammer, wat Jammer! Dat was nu een mooie gele vlinder. Maar het gaat toch allemaal zo vlug, zo vlug, sergeant?
- Dingens Ja, majesteit!
- Koning Sergeant, ik ga wat rusten. Jij zoekt dat pracht exemplaar. Verwittig me als je het gevonden hebt. Ik ben moe en moet wat rusten en vooral nadenken. Veel nadenken. (de koning zet zich neer op de boomstronk waar Lachmaar daarnet zat. Dingens trekt zijn zwaard en zoekt traag naar de gele vlinder. De koning slaapt weldra. Dingens af.)
- Dingens (Valt) Wel, heb je van je leven. (komt op, met zwaard in de hand) Moet ik daarvoor al zo lang soldaat zijn. Gewoon vallen over zijn eigen zwaard. (ziet dat de koning slaapt) Gelukkig heeft de koning niets gehoord of gezien. (kijkt neer de koning) Als de koning slaapt dan mag ik ook slapen. Ik ga rustig, heel rustig één oogje toedoen en even later nog één oogje ; maar beide oren openhouden. (af)
- Lachmaar (Komt vanachter een boom tevoorschijn en ziet de koning slapende) De gele vlinder. Een ogenblikje koning. (lacht, heelt uit broekzak een gele zakdoek, snuit zijn neus) Zo, nu kan er best een stukje af. (scheurt een stukje van de zakdoek en legt dat op een struikje aan 't bruggetje over de beek. Lachmaar gaat terug achter de boom staan en wacht) En nu maar hopen. (ruikt even aan het plantje, gelukskruid en lacht)
- Koning (Ontwaakt, kijkt rond) Wat is het rustig hier. Indien ik het niet zo druk had, dan zou ik durven denken dat ik geslapen heb in 't midden van de dag. (zet zich recht) Ik begin er echt ernstig aan te denken dat ik echt geslapen heb. (beweegt zich een paar passen) maar als ik dat nodig oordeel, waarom zou ik niet mogen slapen? Ik ben toch de koning, of niet soms? Even de ogen wat verder opentrekken. Geen gele vlinder te zien.

Jammer! (kijkt naar het bruggetje) Hé, wat is dat daar? Als door de goden gezonden : dat lieflijk klein vlindertje. Ogenblikje, lief geel dingetje. Een ogenblikje geduld en straks prik ik je vast. (neemt schepnet, nadert behoedzaam het doekje.) Mooi zo, nu nog tot drie tellen en de koninklijke verzameling telt een prachtexemplaar meer. En wat zal die professor Weetalles opkijken. (nadert langzaam) één . . . twee . . . drie. Hop! (maar de koning doet een verkeerde beweging en valt in 't beekje. Natuurlijk dat het doekje ook valt.)

Koning Hulp! Hulp! Sergeant Dingens! Sergeant Dingens, vlug: ik kan niet zwemmen.

Dingens Majesteit, waar bent u? Ik kom zo. (komt op met zwaard vooruit en wrijft zich over z'n ogen) Majesteit; hier ben ik.

Koning Vlug, sergeant, vlug! (De koning staat in 't beekje)

Dingens Blijf staan, Majesteit; ik kom je dadelijk redden. (maakt zwaardschede los en reikt die aan de koning) Kunt u erbij, majesteit? Zo! Vasthouden (gaat een weinig verder van 't bruggetje weg, naar een plaats waar geen struikgewas meer is.) Zo, kom er nu maar uit. (koning kruipt uit het beekje en valt neer op 't gras.)

Dingens Gelukkig dat ik in de buurt was.

Koning Bijna had ik de gele vlinder.

Dingens Bijna is gelukkig niet helemaal, Majesteit, want anders waart u ni helemaal nat.

Koning Zwijg, sergeant! Trek liever mijn schoenen uit. (steekt zwaard in de schede, legt ze neer, trekt schoenen uit, de koning gaat op de boomstronk zitten. Sergeant zet de schoenen naast de koning neer, omgord zijn wapen terug. Raapt het schepnetje, dat de koning laten vallen heeft, op en legt het naast de koning neer.)

Koning Vooruit, sergeant, zoek de gele vlinder.

Dingens Tot uw dienst, majesteit (verwijdert zich en draait zich dan om) Vindt u ook niet majesteit dat uw oren precies iedere dag langer en langer worden?

Koning (kwaad) sergeant Dingens nog één zulke brutale vraag en ik laat je degraderen tot stalknecht!

Dingens Mijn verontschuldigen, majesteit, maar vindt u dat ook niet?

Koning (Tast aan zijn oren) Eigenaardig. Eigenaardig. Daar moet ik straks met professor Weetalles over spreken. Heb jij ook dat gevoel dat je oren altijd groeien?

Dingens Ja, majesteit. Maar ik heb dit vroeger nog eens gehad. Het is vanzelf gekomen en vanzelf weggegaan.

Koning Dan zal het niet zo erg zijn. Zoek maar verder naar de gele vlinder.

Dingens (Met getrokken zwaard af en zodra Dingens weg is, tast de koning aan z'n oren)
(Dingens achter het podium) Halt blijf staan zeg ik je. Halt. Armen omhoog en mond open. Mond toe. Draai je om (de koning is geschrokken en kijkt naar de plaats vanwaar het geluid komt.) Draai je nog eens om. Geen verdachte bewegingen of ik zal je eens leren hoe sergeant Dingens dat doet. Goed zo! Voorwaarts, march!

Prins Johan gekleed als zwerver, komt op met opgeheven armen, gevolgd door de sergeant.

Dingens Ga daar in 't midden staan en vooral: beweeg niet!

Koning (Staat recht) Wat gebeurt er hier, sergeant! Ik heb je toch opgedragen die gele vlinder te zoeken?

Dingens (Plechtig) Majesteit, al zoekend naar die kleine vlinder vond ik er een veel grotere!
Een landlopen. Ik dacht : er loopt ongewenst gespuis . . . ik trek mijn zwaard.

Koning Goed sergeant, In ons land is er geen plaats voor landlopers. Sergeant, vraag vanwaar hij komt, hoe hij heet , wat hij komt doen en zo meer.

Dingens In orde, majesteit. Vreemdeling hoorde je de vragen die de koning stelde?

Johan Is die man de koning? Mooie koning hebben jullie! Eentje met kapotte kousen en heel lange oren.

Koning Zwijg vreemdeling! Zelf met kapotte kousen en heel lange oren ben ik de koning. En beslis ik wat er met je gebeurt.

Dingens Hoe is je naam en waar kom je vandaan?

Johan Vermits u het belangrijk vind. Mijn naam is . . . (denkt na) . . . Johan, eenvoudig Johan. Kan het simpeler?

Dingens Geen smoesjes en vooral geen leugens. Waar kom je vandaan?

Johan Van bergenland.

Dingens Waar is dat?

Johan (Wijst met rechterhand) Achter deze bomen. Een klein landje.

Dingens En je dacht ; ik loop over dit bergje en ga me dik vreten in het land van koning Dageraad.

Johan Hé, wat een mooie naam zeg! (tot de koning) Aangenaam (steekt hand uit) Ik ben Johan . . . van . . . uit Bergenland. Mijn vader . . . (de koning negeert Johans hand.)

Koning Uw vader . . . Wie is uw vader?

Johan (Half kwaad) Mijn vader is een landloper, net als ik.

Dingens Een landloper . . . aha! Jij gaat het gevang in, manneke!

Koning En wat kom jij hier doen? Hebben de soldaten aan de grens je de toegang niet verboden?

Johan Uw soldaten majesteit hebben net als u lange varkensoren en zijn zo lui als een schildpad.

Koning Dat is ongehoord brutaal! Sergeant, neem je zwaard. (De sergeant wil met z'n zwaard slaan, maar Johan is vele vlugger en wipt over het bruggetje.)

Johan Blijf staan of ik leer je zwemmen, sergeant.

Koning Kom hier vreemdeling.

Johan Dat klinkt al heel wat vriendelijker. (Johan terug over het bruggetje en kijkt dreigend naar de sergeant)

Koning Wat is de reden van je bezoek aan mijn land?

Johan Laat eerst dat zwaard wegsteken.

Koning Steek je zwaard weg, sergeant.

Johan Mooi zo, majesteit. Doe nu eerst je schoenen aan. Ik heb niet de gewoonte tegen iemand te praten die geen schoenen draagt.

Koning Vreemdeling, jij bent brutaal. Maar je hebt gelijk de beleefdheid in ons land eist inderdaad dat men in een gesprek met vreemdelingen schoenen draagt.

Koning (Tot Dingens) Sergeant, doe mijn schoenen aan. (koning gaat zitten. Tegen zijn goesting doet Dingens de koning zijn schoenen aan.)

Johan Wat ik in uw land kom zoeken is gemakkelijk verteld, majesteit. Ik zoek een mooi meisje, men noemt haar prinsesje veel-te-lui. Maar of het een echt prinsesje is, dat weet ik niet.

Koning En als dat een echte prinses is, denk je dat ze met een . . .bedelaar zou willen trouwen?

Johan Ik heb niet over trouwen gesproken. Ik wil haar alleen maar zien en dat mag toch wel zeker?

Koning In heel mijn land woont maar één echte prinses en dat is mijn dochter, prinses Annabel. Men noemt haar soms prinsesje veel-te-lui, omdat ze nogal traag is. Maar, een echte prinses moet geen hardloper zijn. Een prinses moet mooi zijn en dat is mijn dochter.

Johan Men vertelde mij ook dat ze geweldig ijdel is.

Koning Alle vrouwen zijn min of meer van ijdel, zelfs sommige mannen hebben dat, nietwaar sergeant Dingens?

Dingens Ja, majesteit.

Koning En je zou de prinses graag zien?

Johan Ja, majesteit.

Koning Sergeant: deze vreemdeling lijkt mij te vertrouwen. Je mag gerust verder zoeken naar die mooie vlinder.

Dingens (Tegen zijn goesting) Ja, majesteit. (Hij verwijdert zich en treedt af na een tijdje)

Koning (Gaat zitten op boomstronk) Zet u, vreemdeling.

Johan Johan, om u te dienen, majesteit. (en zet zich neer)

Koning Ik weet niet waarom maar ik vertrouw je, Johan. En om die reden wil ik je vertellen wat misschien sommigen vermoeden maar slechts een tweetal personen weten. Er is de laatste tijd iets vreselijks gebeurt in mijn land. En alles is begonnen met de geboorte van mijn dochter Annabel, nu iets meer dan 16 jaar geleden. De kleine prinses was geweldig traag en ijdel en dat verergerde met de jaren. Ze was haast niet meer aan te spreken. Ik heb professor Weetalles meermaals geraadpleegd. Op een zekere dag vertelde hij dat de prinses de kenmerken van de lui - ziekte vertoonde. En dat bleek zo te zijn ook. En op een zeker dag bemerkte in dat iedereen de lui – ziekte kreeg, de ene al meer dan de andere. Steeds maar langer wordende oren en trage bewegingen . . . Nu

beweert professor Weetalles dat eerst de prinses moet genezen en dat later iedereen terug gezond kan worden. Blijft de vraag wie kan de prinses genezen?

Johan De prinses, die is genezen, majesteit.

Koning Hoe?

Johan Ik ben niet zomaar van Bergenland gekomen om naar een prinsesje met lange oren te kijken. Ik zal u eerlijk vertellen : ik heb vernomen dat uw dochter prinses Annabel, in mijn land prinsesje veel-te-lui genoemd, heel mooi is. En ik dacht : een mooie maar eigenaardige prinses, als ik die kan genezen . . .

Koning (Lacht) Ja, ik zie het al: Je wilt met haar trouwen . . .

Johan Zo ver zijn we nog niet, majesteit.

Koning En hoe denk je haar te genezen?

Johan Dat weet ik nog niet, majesteit. Graag had ik wel uw toestemming om alles te doen wat ik nodig vind.

Koning Dat is dan toegestaan. Het moet wel onder ons blijven.

Johan Dat is beloofd, majesteit.

Scène 6

- Decor: De tuin achter het paleis: net zoals het eerste deel.
- Johan (Komt op en zingt)
- Ik zoek prinsesje veel-te-lui, veel-te-lui, veel-te-lui.
- 'k zal ze leren werken, werken, werken.
- 'k zal ze laten zweten, zweten, zweten.
- Ze zal 't niet snel vergeten, vergeten, vergeten.
- (Blijft staan) Hé, is hier iemand? (geen antwoord) (gaat verder naar 't paleis en zingt het liedje nogmaals) Hallo! Is hier iemand? Het lijkt wel dat iedereen slaapt. Hallo!
- Annabel (Komt traag naar buiten, uit 't paleis) Hoorde ik iemand zingen?
- Johan Hallo! Kom hier! Wie ben jij met je lange oren?
- Annabel Vreemdeling, ik laat me niet beledigen.
- Johan Heb je soms geen lange oren? En voor de rest ben je even lelijk. Ben jij de juffrouw uit de keuken?
- Annabel Ik ben prinsesje Annabel, Annabel, Annabel.
- Ik ben heel mooi, dat weet je wel, weet je wel, weet je wel.
- Johan Wat ben jij verwaard zeg! Ben jij een prinses? Misschien ben ik dan wel een prins. Iedereen kan zeggen wat hij wil.
- Annabel Wat kom jij hier doen vreemdeling? Vlug wat of ik roep de wachter.
- Johan (Zingt) Ik zoek . . .
- Annabel (Roept) Sergeant Dingens!
- Johan Roep niet, prinsesje veel-te-lui. Op dit uur slaapt iedereen. (doet vlug de deur van 't paleis toe.) Je bent mijn gevangene. Je zult doen wat ik zeg.
- Annabel Nooit, ik ga lopen.

Johan In dit land kan er niemand meer lopen. Allemaal veel te lui ! En dat komt door jou schuld. Je hebt de kruiden van Esmeralda geweigerd en niet naar professor Weetalles geluisterd.

Annabel Hoe weet jij dat?

Johan Dat zijn mijn zaken. Het is voldoende dat ik weet wat ik moet weten. (Haalt flesje met groen vocht uit z'n zak) En dat ga je ineens leegdrinken.

Annabel Neen, nooit! Sergeant Dingens!

Johan Roep maar luie prinses: er zal niemand komen. Kijk ik hoef niet te roepen. Ik knipper slechts met mijn vingers (knipt met de vingers) en zie er gebeurt wat. (de nar komt links op, Esmeralda rechts, met kruidenmandje. De nar noch Esmeralda hebben lange oren.)

Annabel Dat is een samenzwering.

Johan Een samenzwering zonder lange oren. Drink je het flesje leeg of moeten we helpen? De nar zal zeker bereid zijn, niet waar?

Lachmaar Graag gedaan, Johan.

Annabel Geef hier dat flesje (neemt flesje aan en drinkt het leeg. Ze valt bewusteloos neer. Johan kan haar nog net ondersteunen en kust haar één maal.)

Johan Zonder lange oren moet ze beslist mooi zijn.

Esmeralda Trek dan aan die lange oren. (Johan doet dat. De oren komen los. Johan omhelst de prinses en zingt)

Johan Dit is prinsesje Annabel, Annabel, Annabel.

Ze is heel mooi, dat weet je wel, weet je wel, weet je wel.

De professor, zonder boek, met lange oren en trage passen komt op.

Weetalles Wat gebeurt er hier, wat gebeurt er hier. Wat een drukte en ik ben zó moe.

Esmeralda (Neemt flesje) Hier drink uit, professor.

Weetalles Esmeralda, jij .

Esmeralda Ja, ik professor en het toeval heeft me zelfs een weinig geholpen toen ik op een avond een jonge man tegenkwam die ik een liedje hoorde zingen.

Weetalles Dat is prachtig. Geef hier da flesje. (Drinkt flesje uit en valt even bewusteloos. Esmeralda geeft hem een vluchtig kusje en trekt zijn lange oren af.)

Annabel (Ontwaakt) Wat gebeurt er hier ? En waar zijn mijn lange oren gebleven ? (staat recht en is genezen van de luiziekte) Ik ben genezen (is blij) Wonderbaar ! (kust Johan, Esmeralda en de nar. Ook de professor ontwaakt. De prinses blijft verliefd naast Johan staan.)

Weetalles Waar zijn mijn oren ? En m'n benen wegen (staat recht) zo licht. Esmeralda dat goedje van jou is fantastisch (kust Esmeralda). Ik ben genezen. Ik moet vlug mijn boek gaan halen. Wat is een professor zonder zijn wijsheid? (af)

Sergeant Dingens komt op gevolgd door de koning. Dingens trekt heel traag zijn zwaard.

Dingens Wat gebeurt er hier? Wat gebeurt er hier?

Esmeralda Steek dat zwaard weg en drink uit, in één keer. En ook voor u heb ik een klein flesje, majesteit.

Koning Waartoe dient dat drankje?

Esmeralda Tegen lange oren, tegen de luiziekte.

Koning Vooruit dan maar. Sergeant steek uw zwaard weg en drink (steekt zwaard weg en koning en Dingens drinken. Ze vallen bewusteloos. Esmeralda trekt de lange oren af en verzamelt ze allen in haar mandje. Annabel en Johan staan steeds dichterbij elkaar. De koning ontwaakt.)

Koning Ik voel me twintig jaar jonger. Dat moet gevierd worden. Een groot feest.

Johan Over feestvieren kunnen we straks nog praten, majesteit. Er moet eerst wat gebeuren.

Dingens (Ontwaakt, trek mond ver open) Wel heb je van mijn leven . . . (staat recht , betast zich)

Esmeralda Er is nog gelukskruid genoeg, majesteit. Laat dat maar aan mij over.

Weetalles (Komt op, met z'n boek wijsheid onder de arm, even waardig als vroeger) Eind goed, al goed.

Johan Zover zijn we nog niet, professor.

Esmeralda Lachmaar, kom hier. (Geeft schaar aan Lachmaar. Lachmaar gaat naar de koning, knipt zijn bretellen door en z'n broek valt af. Iedereen lacht, zelfs de koning, trekt boek terug op.)

Koning Hoogst merkwaardig, ik heb gelachen!

Weetalles (Bladert in boek) Hier heb ik het. Wie koning en prinses en iedereen met een simpel gebaar kan doen lachen, moet wel een kunstenaar zijn. (kijkt rond en feliciteert Lachmaar) Proficiat Lachmaar.

Koning Lachmaar, je bent geweldig! Ik benoem je tot koninklijke hofnar voor de rest van je leven. (handdruk tussen koning en Lachmaar.) (Lachmaar weent) Maar van mijn bretellen blijf je voortaan af.

Annabel Papa, Johan wil je iets vragen.

Johan (Samen met Annabel tot de koning) Majesteit, mag ik u om de hand van uw dochter prinses Annabel vragen?

Koning Wat gaat het toch allemaal vlug vandaag. Wat zeg jij m'n lieve dochter?

Annabel Ik hou van Johan, papa.

Koning Dan is alles in orde. Kus elkaar kinderen. Kus elkaar. (Annabel en Johan kussen, Esmeralda en Weetalles kussen ook.) Wat zie ik Weetalles?

Weetalles Esmeralda kust mij en ik haar, majesteit. Nu er toch gefeest wordt . . .

Koning Dan is het morgen groot feest.

Johan Dat kan niet, majesteit. Zonder toestemming van m'n vader, koning van Bergenland, mag ik niet trouwen.

Koning Dan ben jij een echte prins.

Johan Ja, ik ben prins Johan van Bergenland.

Koning Dat kon je eerder zeggen. Ik had al zo een vermoeden. (de koning heeft al die tijd zijn broek moeilijk kunnen ophouden. Lachmaar ziet dat en wil helpen.) Lachmaar blijf van mijn bretellen. (de koning wil de helpende hand van de hofnar ontwijken; daardoor laat hij z'n broek los en valt hij bijna. Sergeant Dingens kan de koning nog net rechthouden.)

PRINSESJE VEEL -TE-LUI.

Door Frans Busschots.

1.

v v v v v v v v v v v v

2.

3.

4.

Gezongen door Johan.

1. Ik zoek prin-ses-je veel te lui, veel te lui, veel te lui
2. 'k Zal ze le-ren wer-ken, wer-ken, wer-ken
3. 'k Zal ze la-ten zwe-ten, zwe-ten, zwe-ten
4. Ze zal 't niet vlug ver-ge-ten, ver-ge-ten, ver-ge-ten

Gezongen door prinsesje veel te lui.

1. Ik ben prin-ses-je An-na-bel, An-na-bel, An-na-bel
1. Ik ben heel mooi dat weet je wel, weet je wel, weet je wel.

